

[Albertsen]

Nu har jeg ikke ministerens besvarelse skriftligt her foran mig, men jeg må da sige, at den efterlod det indtryk på tilhørere og også på mig selv, at ministeren argumenterede med, at der var tale om et fald. Der fortalte statistikken os altså noget andet.

Nu forstår jeg, at vi er enige om, at der er sket en vækst eller rettere sagt en fordobling fra det ene år til det andet og en klar vækst, hvor det drejer sig om antallet af urotilfælde, og det er dette, der må give anledning til overvejelser. De overvejelser, ministeren antyder han er inde på med henblik på forbud mod at medbringe spiritus i togene, skal jeg gerne give min fulde velsignelse til. Jeg bemærker også, hvad ministeren nævnte sidste gang, at han tog denne sag meget alvorligt, og jeg forstår, den alvor stadig væk er til stede. Jeg tror, selv om det i procent i forhold til antallet af passagerer er beskedne tal, at der alligevel er tale om noget, som breder sig, og dertil kommer yderligere, at de tal, som her er opnoteret, er de konkrete, konstaterede tilfælde. Jeg tror, ministeren vil være enig med mig i, at der sikkert er forekommet andre eksempler af tilsvarende art, uden at det er registreret nogetsteds.

Jeg tager ministerens besvarelse som udtryk for, at der er tale om et stigende problem, som nødvendiggør særlige initiativer, og jeg skal give min fulde anbefaling af, at sådanne initiativer bliver realiseret.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal spørge ministeren, om han er enig i, at når vore unge laver vold og uro i tog og alle mulige andre offentlige steder i vort samfund, kan det godt tænkes at være foranlediget af, at vore unge føler, at de bliver mishandlet af samfundet, og at det altså er et spørgsmål om at få samfundet ændret, når vi skal tage fat på sådanne problemer, fremfor i højere grad at lave samfundet om til en politistat. Videre skal jeg spørge ministeren, om ministeren er enig i, at hvis man skal lave samfundet om, vil det sige, at man skal føre en anden slags politik end den, der er ført op igennem årene af socialdemokratiet, og at løsningen af de problemer, som hr. Albertsen rejser, altså først og fremmest drejer sig om at få ført en anden end socialdemokratisk politik.

Inge Krogh (KrF):

Ministeren talte om at overveje at forbyde drikning af alkohol, der var medbragt, i togene. Jeg vil gerne spørge, om man ikke vil tage skridt til helt at forbyde drikning af alkohol i togene. Det er forbudt i busser og, så vidt jeg ved, også på langture. Det er forbundet med besværligheder, som ministeren har sagt, men kunne ministeren tænke sig at foretage et rundspørge i intercitytogene, f.eks. kontrollere det nogle gange og spørge, hvad folk mener om det spørgsmål?

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg må altså sige til hr. Albertsen, at jeg ikke kan gøre for, hvad indtryk han får, men det fremgår af såvel Folketingstidende 1982-83 sp. 4351 som 4352, at jeg under spørgetiden i sidste uge sagde, at der ikke har været tale om stigning. Jeg mener, selv om hr. Albertsen nu taler om fordobling, at dette, at der i intercitytogene er sket en stigning fra 2 til 4 tilfælde, berettiger til at sige, at der ikke er tale om nogen stigning.

Hvorvidt der er mange andre tilfælde end dem, der klages over, og dem, der indberettes af personalet, som har fået indskærpet en forpligtelse til at indberette, kan jeg ikke vide. Jeg tror, man skal være meget forsigtig med at sprede skræk for dette at benytte DSB. Gud ske lov viser figura, at Danmark vel nok også her ligger i spidsen; trods foruroligere tendenser tror jeg ikke, der er tale om, at nogen skal være bange for at tage noget som helst tog.

Hr. Askjær Jørgensen kan jeg faktisk ikke svare, om der er tale om mishandling af de unge. Det har i hvert fald ikke noget med spørgsmålet at gøre. DSB mishandler ikke nogen, vi giver gerne den bedste mulige service og behandling, men jeg er enig med hr. Askjær Jørgensen i – og det kan også tangere noget af det, hr. Albertsen har sagt, og være et svar til fru Inge Krogh – at vi nok skal passe på, hvilke eventuelle indskrænkninger i den personlige frihed vi foretager. Helt at forbyde nydelse af spiritus i tog – ja, det er muligt, at det kan blive nødvendigt, men jeg føler ikke, de nuværende tal gør det nødvendigt eller påkrævet. Lad os dog bare være mennesker. Vi kunne også her i tinget foretage visse ting for at sikre os, at der ikke kun-